

Автопортрет зі свічкою

Василь Стус

Тримай над головою свічку,
допоки стомиться рука —
ціле життя. Замало — нічку.
Довкола темінь пологка.
Літають кажани, як кулі.
Нестерпом студиться щока.
Де ви, крилаті? Гулі-гулі!
Як вам — нестерпно — без небес?
Аж очі підвели, поснули.
О ні, ти не один воскрес!
Як в бодню — пугачеві скрики.
Десь бродить землячок-дантес.
О шанталавий, недорікий,
а чи поцілиш ти мене?
Свіча в задумі — не мигне.